

Til lovforslag nr. L 179. Tillægsetbetænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 11. maj 1994

Tillægsetbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter

(Forbud mod bekæmpelsesmidler, der indeholder visse aktivstoffer)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder modtaget en skriftlig henvendelse fra Cyanamid Danmark A/S.

Nogle af udvalgets tidligere spørgsmål til miljøministeren og dennes besvarelser heraf er optrykt som bilag til tillægsetbetænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget, idet mindretallet udtaler følgende:

Vi står her med et lovforslag, hvor man må erkende, at saglighed har trange kår. Der er forsøgt skabt et billede af, at Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke er interesseret i at beskytte grundvandet. Dette billede er helt forkert, hvilket miljøministeren udmærket ved. Men alligevel er det lykkedes miljøministeren at skabe dette billede udadtil på baggrund af den assistance, som ministeren gav til udformning af det ændringsforslag, som blev stillet af Venstre i betænkningen forud for 2. behandling af lovforslaget.

Alle med kendskab til området ved, at ændringsforslaget alene byggede på et ønske om,

at lovforslaget skulle notificeres for Europa-Kommissionen med henblik på at koordinere indsatsen inden for EU.

Det billede, miljøministeren herefter skabte, medførte, at Venstre trak ændringsforslaget tilbage med den klare tilkendegivelse, at spørgsmålet om EU-notifikation nu alene er regeringens og miljøministerens ansvar. Mindretallet ønsker at præcisere dette forhold. Mindretallet vil ikke efterfølgende indblandes i de problemer, som en manglende notifikation af lovforslaget måtte medføre.

Mindretallet vil dog samtidig påpege, at mindretallet er ganske uforstående over for, at der skulle være noget tidsmæssigt problem i at notificere. Miljøministeren har oplyst, at en notifikation alene medfører en udsættelse på 3 måneder, som Europa-Kommissionen i visse tilfælde kan udstrække til 12 måneder. Men dette kan næppe være et problem, når lovforslaget selv opererer med en afviklingsperiode på 12 måneder.

Mindretallet ønsker endvidere at fastholde, at der ikke på noget tidspunkt har hersket tvivl om, at mindretallet ville stemme for det ændringsforslag, som miljøministeren stillede vedrørende optagelse af atrazin på liste A. Det har mindretallet kunnet støtte hele tiden, men alligevel er det lykkedes miljøministeren at forvirre endog statsministeren i en artikel, hvor man igen citerer Venstre for at lægge op til en forsinket indsats. Det er der overhovedet ikke tale om. Det, mindretallet har ønsket, er, at atrazin fik den samme proceduremæssige be-